

Cytowanie

CHICAGO: M. Podolak, D. Strus, *Wybrane aspekty ochrony środowiska w orzecznictwie sądów administracyjnych*, „Przegląd Prawa Konstytucyjnego” 2023, nr 5, s. 313–325, <https://doi.org/10.15804/ppk.2023.05.22>

APA: Podolak, M., Strus, D. (2023), *Wybrane aspekty ochrony środowiska w orzecznictwie sądów administracyjnych*, „Przegląd Prawa Konstytucyjnego” nr 5, s. 313–325, <https://doi.org/10.15804/ppk.2023.05.22>

Małgorzata Podolak

ORCID ID: 0000-0002-6250-4170

Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie

E-mail: podolakm@op.pl

Dorota Strus

ORCID ID: 0000-0002-7608-930X

Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny w Siedlcach

E-mail: dorostastrus@interia.pl

**Wybrane aspekty ochrony środowiska
w orzecznictwie sądów administracyjnych**

Słowa kluczowe: ochrona środowiska, prawo ochrony środowiska, sądownictwo administracyjne

Keywords: environmental protection, administrative courts, environmental legislation

Streszczenie

Przedmiotem opracowania jest analiza wybranych orzeczeń sądów administracyjnych w ochronie środowiska. Analiza wybranych orzeczeń sądów administracyjnych uzasadnia niedoskonałości w procesie stosowania przepisów prawa środowiskowego przez uprawnione organy administracji publicznej z uwagi na brak pożądanej specjalistycznej wiedzy dotyczącej złożonych procesów zachodzących w środowisku.

Problematyka ochrony środowiska ciągle jest ważna i aktualna zarówno z pozycji państwa, jak poszczególnych jednostek. Możemy zaobserwować, że zagadnienia ochrony środowiska jest przedmiotem badań różnych dyscyplin naukowych, m.in. nauk przyrodniczych, ekonomicznych a także społecznych.

Celem prowadzonych rozważań jest ukazanie wybranych problemów związanych z ochroną środowiska w perspektywie działalności orzeczniczej sądów administracyjnych w Polsce.

Abstract

Selected Aspects of Environmental Protection in the Jurisprudence of Administrative Courts

The subject of the study is the analysis of selected rulings of administrative courts in environmental protection. The analysis of selected rulings of administrative courts justifies the inadequacies in the process of the application of environmental law by authorised public administration bodies due to the lack of the desired specialist knowledge of complex environmental processes.

The issue of environmental protection is still important and topical both from the point of view of the state and individual entities. We can observe that the issues of environmental protection are the subject of research of various scientific disciplines, including natural, economic and social sciences.

The aim of the conducted considerations is to show selected problems related to environmental protection in the perspective of the judicial activity of administrative courts in Poland.

✱

I.

Czyste środowisko to jeden z kluczowych zasobów niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania i rozwoju człowieka. Z tego też względu Polska oraz Unia Europejska, kierując się m.in. zasadą zrównoważonego rozwoju dąży do tego, aby przyszłym pokoleniom pozostawić środowisko w stanie nie pogorszone, a jeśli jest to możliwe także do tego, by ów stan polepszyć. Przyjęcie takiej percepcji wyklucza więc gospodarkę rabunkową, w której dąży

się do maksymalizacji zysku bez względu na negatywny wpływ działalności ludzkiej na środowisko.

Niniejszy artykuł poświęcony jest kwestii ochrony środowiska, która w przekonaniu autorów niezmiennie pozostaje aktualna i ważna zarówno z perspektywy państwa, jak i jednostki. Celem prowadzonych rozważań jest ukazanie wybranych problemów, związanych z ochroną środowiska w perspektywie działalności orzeczniczej sądów administracyjnych w Polsce. Jako wiodącą metodę badawczą wybrano metodę dogmatyczną, a pomocniczo metodę historyczną.

II.

Przystępując do analizy wybranych orzeczeń sądów administracyjnych w ochronie środowiska należy podkreślić na wstępie, że zarówno wojewódzkie sądy administracyjne, jak również Naczelny Sąd Administracyjny w ocenie J. Stelmasiaka są określane jako tzw. sądy kasacyjne¹. Specyfika tych sądów wiąże się z tym, że w odróżnieniu od sądów powszechnych, sąd administracyjny nie może powoływać biegłych, powoływać i przesłuchiwać świadków oraz przeprowadzać dowodu z oględzin w zakresie wiedzy specjalistycznej dotyczącej ochrony środowiska². Zauważyć należy, że wojewódzkie sądy administracyjne rozpatrują skargi m.in. na ostateczne decyzje administracyjne po wyczerpaniu środków zaskarżenia. Z wyłączeniem okoliczności wskazanych w art. 106 § 3 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wojewódzki sąd administracyjny przy wydawaniu wyroku lub postanowienia opiera się na aktach sprawy, czyli na dowodach, które zostały zgromadzone przez właściwe organy przy rozpatrywaniu skargi na decyzję ostateczną po wyczerpaniu środków zaskarżenia na podstawie art. 52 przedmiotowej ustawy.

Na podstawie art. 183 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Naczelny Sąd Administracyjny rozpoznaje sprawę w granicach

---

¹ *Prawo ochrony środowiska*, red. J. Stelmasiak, Warszawa 2009, s. 91.

² J. Stelmasiak, E. Iwanek-Chachaj, *Wybrane zagadnienia sądów administracyjnych w zakresie ochrony środowiska* [w:] *Dekada harmonizacji w prawie ochrony środowiska*, red. M. Rudnicki, A. Haładyj, K. Sobieraj, Lublin 2011, s. 35.

skargi kasacyjnej, bierze jednak z urzędu pod rozwagę nieważność postępowania. Skarga kasacyjna rozpatrywana jest od wyroku I instancji tj. od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, która musi być sporządzona i wniesiona przez pełnomocnika procesowego strony skarżącej. Ustawa Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, w art. 3 § 1 i w art. 4 wskazuje na podstawowe zadania, jakie realizują sądy administracyjne tj.: 1) sprawowanie kontroli nad działalnością administracji publicznej, 2) rozstrzyganie sporów o właściwość między organami jednostek samorządu terytorialnego i między samorządowymi kolegiami samorządowymi, 3) rozstrzyganie sporów kompetencyjnych między organami tych jednostek a organami administracji rządowej.

Jak zauważa J.P. Tarno aktualny model sądownictwa administracyjnego w Polsce można scharakteryzować, wskazując na jego kluczowe cechy, a mianowicie: 1) sprawowanie wymiaru sprawiedliwości na skutek kontroli działalności administracji publicznej, wykonywaną pod względem zgodności z prawem, 2) ustanowienie kognicji sądów w formie klauzuli generalnej ograniczonej klauzulą enumeracji negatywnej, 3) działalność sądów następuje tylko na żądanie uprawnionego podmiotu, posiadającemu legitymację skargową, 4) wzorowanie postępowania administracyjnego na procedurze cywilnej, 5) odrębność od pionu sądownictwa powszechnego poprzez zniesienie nadzoru judykacyjnego Sądu Najwyższego, 6) dwuinstancyjność postępowania sądownoadministracyjnego, 7) przyjęcie systemu orzekania opartego na uprawnieniach sądów administracyjnych o charakterze kasatoryjnym, 8) stworzenie dwóch alternatywnych sposobów postępowania, czyli postępowania mediacyjnego i postępowania uproszczonego, 9) istnienie gwarancji procesowych w zakresie szerokiego dostępu do sądu administracyjnego bez względu na status społeczny skarżącego³.

Praktyka funkcjonowania sądów administracyjnych w Polsce wyraźnie wskazuje, że mamy aktualnie do czynienia z takim modelem sądownictwa administracyjnego, który polega na wzmocnieniu wpływu sądów administracyjnych na decyzje administracyjne wydawane przez organy administracji publicznej. Na podstawie nowelizacji ustawy Prawo o postępowaniu przed sąda-

---

³ J.P. Tarno, *Sądowa kontrola administracji, jej geneza i funkcje – pojęcia ogólne administracji* [w:] J.P. Tarno, E. Frankiewicz, M. Sieniuc, M. Szewczyk, J. Wyporska, *Sądowa kontrola administracji*, Warszawa 2006, s. 20–21.

mi administracyjnymi⁴, a w szczególności w związku ze zmianą art. 145a § 1 i 3 przedmiotowej ustawy, została wprowadzona możliwość merytorycznego kształtowania przez sąd administracyjny orzeczenia organu administracji. Rozszerzenie zakresu kompetencji sądów administracyjnych o uzyskanie przez nie większych możliwości w odniesieniu do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy stanowi w pewnym stopniu uzupełnienie klasycznego kasacyjnego modelu rozpoznawania spraw przez sądy administracyjne. Dotyczy on: 1) uchylenia decyzji lub postanowienia w całości lub w części w przypadku naruszenia prawa materialnego, 2) stwierdzenia nieważności decyzji lub postanowienia w całości lub w części, 3) stwierdzenie wydania decyzji lub postanowienia z naruszeniem prawa, 4) uchylenia aktu albo stwierdzenia bezskuteczności czynności⁵.

W literaturze przedmiotu zwraca się uwagę na to, że ochrona środowiska stanowi duży problem zarówno dla organów administracji publicznej, jak również dla sądów administracyjnych z uwagi na nieznaną wielość zjawisk i procesów chemicznych, biologicznych oraz przyrodniczych. Jest to szczególnie ważne na etapie ustalania stanu faktycznego, który wymaga posiadania wiedzy specjalistycznej, kluczowej do jej interpretacji w zakresie hipotezy i dyspozycji normy prawnej regulującej dany stan faktyczny. Stąd wiele regulacji związanych z ochroną środowiska i gospodarowania jego zasobami jest uzupełniona licznymi odesłaniami pozasystemowymi do wymienionych dziedzin nauki⁶. Znajduje to swoje odzwierciedlenie w wielu załącznikach do aktów prawnych dotyczących ochrony środowiska⁷, a także w licznych aktach wykonawczych (rozporządzeniach)⁸. W związku z przystąpieniem Pol-

⁴ Ustawa z 9 kwietnia 2015 r. o zmianie ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. 2015 poz. 658). Ustawa weszła w życie 15 sierpnia 2015 r.

⁵ A. Habuda, *Rola sądów administracyjnych [w:] Rola sądów i trybunałów w ochronie środowiska*, red. J. Rotko, Warszawa 2016, s. 162.

⁶ J. Stelmasiak, E. Iwanek-Chachaj, *Wybrane zagadnienia...*, s. 37–38.

⁷ Tytułem przykładu można wskazać załączniki do ustawy z 14 grudnia 2012 r. o odpadach, np. załącznik nr 5, który m.in. dotyczy karty ewidencji komunalnych osadów ściekowych.

⁸ Przykładem takiego aktu wykonawczego jest Rozporządzenie Ministra Środowiska z 25 lutego 2015 r. w sprawie komunalnych osadów ściekowych, które określa warunki ich stosowania, w tym dawki, zakres, częstotliwość i metody referencyjne badań komunalnych osadów ściekowych i gruntów, na których te osady mają być stosowane oraz dopuszczalne wielkości metali ciężkich takich jak ołów, kadm, rtęć, cynk, miedź, chrom i nikiel.

ski do Unii Europejskiej pojawiła się konieczność transpozycji prawa środowiskowego Unii Europejskiej do krajowego porządku prawnego, w tym dokonania prawidłowej transpozycji rozwiązań, jakie wynikają dyrektyw oraz z załączników do unijnych dyrektyw. Podkreślić należy również, że na kształtowanie się orzecznictwa administracyjnego w Polsce duży wpływ wywiera także orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

III.

Poddając analizie wybrane orzeczenia sądów administracyjnych w Polsce warto zwrócić uwagę na problemy dotyczące funkcjonowania obszarów Natura 2000, wydawania decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych i przeprowadzania ocen oddziaływania na środowisko oraz związane z gospodarowaniem odpadami. Podnoszone w orzecznictwie uchybienia wiążą się z błędami, jakie są dokonywane przez organy uprawnione do wydawania decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych, w tym dotyczące również prawidłowości przeprowadzania lub odmowy przeprowadzania oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Skutkiem czego jest uchylene przez sąd decyzji i przekazanie jej do ponownego rozpatrzenia. Przykładem takiego rozstrzygnięcia jest wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z 13 grudnia 2016 r.⁹, który dotyczy sposobu ustalenia stron w postępowaniu środowiskowym w oparciu o te same normy prawne, na podstawie których oceniany jest wpływ planowanego przedsięwzięcia na środowisko, który uchyla zaskarżoną decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w przedmiocie uchylene decyzji stwierdzającej brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko polegającego na budowie czterech budynków inwentarskich (kurników z przeznaczeniem do hodowli drobiu).

Z przyjętej przez sąd tezy wyraźnie wynika, że wpływ planowanego przedsięwzięcia na środowisko w postępowaniu poprzedzającym wydanie decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych jest oceniany przez pryzmat dopuszczalnych norm substancji i energii, określonych w przepisach prawa administracyjnego. Oznacza to w konsekwencji, że w oparciu o te same normy prawne jest oceniany też interes prawny podmiotów do materialnoprawne-

⁹ Sygn. akt II SA/Bk 570/16.

go uczestnictwa w postępowaniu zmierzającym do wydania decyzji środowiskowych. Zatem nie może rodzić skutków prawnych w takim postępowaniu powoływanie się na negatywny wpływ takich substancji odorowych, co do których nie ma obowiązujących przepisów ustalających dopuszczalne normy tych substancji. Argumentacja sądu wskazywała na błędne założenie organu odwoławczego w związku z wydaniem decyzji, iż uciążliwości związane z funkcjonowaniem hodowli kur przekroczą granice nieruchomości inwestora, podczas gdy faktycznie zamkną się one w granicach własnej działki inwestora. Ponadto w ocenie sądu, w uzasadnieniu organu odwoławczego (Samorządowego Kolegium Odwoławczego) wskazano na brak oparcia w materiale dowodowym, co skutkuje stwierdzeniem, że wydanie decyzji środowiskowej było przedwczesne bez przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i że zdaniem organu zachodzi konieczność uzupełnienia materiału dowodowego. Nietrafna okazała się także ocena organu odwoławczego w odniesieniu do przyznania statusu stron, stronom postępowania administracyjnego osobom odwołującym się.

Zauważyć należy, że nieruchomości osób odwołujących się, nietraktowanych jako strony postępowania w I instancji położone są w zasięgu potencjalnego oddziaływania inwestycji, szczególnie jeśli chodzi o sąsiedztwo wobec dróg dojazdowych do terenu inwestycji. Sporne w sprawie okazało się przedsięwzięcie normatywnie zaliczone do przedsięwzięć mogących jedynie potencjalnie znacząco mogących oddziaływać na środowisko. Jeśli przyjąć, że planowane przez inwestora przedsięwzięcie związane z hodowlą kur jest zaliczone do przedsięwzięć potencjalnie znacząco oddziaływujących na środowisko, wówczas nie pozostaje to bez wpływu na określenie kręgu stron postępowania o wydanie decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych. Wskazać należy, że jeżeli decyzja o uwarunkowaniach środowiskowych, w przypadku zgody na realizację przedsięwzięcia, dla którego nie jest przeprowadzana ocena oddziaływania na środowisko sprowadza się do braku potrzeby przeprowadzania takiej oceny, wówczas krąg stron takiego postępowania wyznacza zasięg oddziaływania przedsięwzięcia określony przez inwestora na kopii mapy ewidencyjnej (a ten nie wykraczał poza granice działki inwestora). Sąd uznał, że strona skarżąca nieskutecznie powoływała się na cudzy interes prawny, a ponadto nieruchomości osób odwołujących się nie graniczą bezpośrednio z terenem inwestycji, a jedynie z drogą dojazdową do terenu inwestycji, a ta

kie sąsiedztwo nie uprawnia do legitymowania się statusem strony postępowania. Przesłankę taką stanowiłoby bezpośrednie sąsiedztwo z obszarem lokalizacji planowanego przedsięwzięcia. W związku z tym, osoby odwołujące się mogły co najwyżej mieć interes faktyczny, który w postępowaniu środowiskowym prowadzonym bez zapewnienia udziału społeczeństwa sprowadza się do zgłoszenia protestu¹⁰. Wątpliwe w ocenie sądu było wskazanie zarówno przez organ I instancji (Prezydent Miasta), jak i organ II instancji (Samorządowe Kolegium Odwoławcze) braku przekroczeń dopuszczalnego, a tylko przypuszczalnego stężenia emisji do powietrza uciążliwych substancji, w tym takich, które należą do odorotwórczych i dla których są ustalone dopuszczalne normy stężenia (amoniaku i siarkowodoru), jak i w zakresie przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu.

IV.

Problematyka dotycząca przeprowadzania ocen oddziaływania przedsięwzięć inwestycyjnych na środowisko była przedmiotem rozstrzygnięcia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie¹¹ w przedmiocie nałożenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Strona skarżąca złożyła zażalenie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego na wydane w I instancji przez wójta Gminy postanowienie stwierdzające obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia polegającego na budowie elektrowni wiatrowej oraz określające zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w tym rodzaje oddziaływań, a także elementy środowiska wymagające szczegółowej analizy. Organ II instancji uchylił w całości postanowienie wójta i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania. Dodać należy, że wydane przez Wójta postanowienie zgodnie z przepisami prawa wynikającymi z ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na śro-

---

¹⁰ Na podstawie art. 29 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko: „Każdy ma prawo do składania uwag i wniosków w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa”.

¹¹ Wyrok WSA w Warszawie, sygn. akt IV SA/Wa 942/17.

dowisko wymagało zasięgnięcia opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego oraz Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska. Opinie wydane przez wskazane organy były rozbieżne, tj. w opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego nie istniała potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Natomiast w opinii wyrażonej w postanowieniu przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska istniała taka konieczność. Następnie Wójt wydał decyzję o uwarunkowaniach środowiskowych, stwierdzając jednocześnie zgodnie z opinią Inspektora Sanitarnego brak potrzeby przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko. Decyzję taką utrzymało również Samorządowe Kolegium Odwoławcze.

Podkreślić należy, że Wójt działając w trybie art. 72a ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku przeniósł na skarżącego decyzję środowiskową, wydaną na rzecz pierwotnej wnioskodawczyni. Wyrok wydany przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w związku rozpoznaniem skargi M.P. uchylił decyzję środowiskową Wójta oraz utrzymującą ją w mocy decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego. W ocenie sądu miała miejsce przedwczesna ocena organów obu instancji dotycząca braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, która wynikała z niedostatecznego wyjaśnienia stanu faktycznego w odniesieniu do: 1) zakresu ochrony przyrodniczej, 2) przeznaczenia terenu inwestycji w planie miejscowym, 3) wpływu na wynik sprawy innego postępowania środowiskowego, dotyczącego realizacji na tej samej działce przedsięwzięcia o zbliżonym charakterze. Sąd zarzucił zarówno organowi I, jak i II instancji brak argumentów uzasadniających uwzględnienie opinii Inspektora Sanitarnego, a nie opinii organu ochrony środowiska, pomimo że dokonał on bardzo szczegółowego umotywowania swojego stanowiska. Zauważyć również należy, że opinie wymienionych organów nie są ze sobą sprzeczne i nie wykluczają się nawzajem. Każdy z tych organów działał w granicach swoich kompetencji. Z uwagi na to, że państwowy powiatowy inspektor sanitarny jest właściwy do wydawania opinii w odniesieniu do pozostałych nie wymienionych w art. 78 ust. 1 pkt 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, to w związku z tym organy obu instancji nie mogły wnosić, że należycie uzasadniona opinia wyspecjalizowanego i fachowego organu ochrony środowiska, jakim

jest regionalny dyrektor ochrony środowiska nie przemawiała za koniecznością przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Kluczowe w analizowanym zakresie jest wskazanie, na co zwrócił uwagę sąd, że opinia wyrażona przez inspektora sanitarnego nie była sprzeczna z opinią regionalnego dyrektora ochrony środowiska, ponieważ była wydana co do innej materii. Uzasadnieniem zasięgnięcia opinii zróżnicowanych co do zakresu ich właściwości organów jest fakt, że ochrona środowiska ma interdyscyplinarny charakter i wymaga wiedzy z różnych dziedzin nauki. Niemniej, jak wyżej podkreślono opinia regionalnego dyrektora ochrony środowiska jako organu wysoko wyspecjalizowanego, zatrudniającego pracowników posiadających fachową wiedzę, która pozwala na rzetelne kontrolowanie spraw dotyczących ochrony środowiska powinna być kluczowa.

V.

Przykładem orzeczenia, które dotyczy zakresu decyzji wydanej na podstawie art. 237 ustawy Prawo ochrony środowiska jest wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku¹². Rozpoznawana przez sąd sprawa dotyczyła decyzji administracyjnej, która została wydana z naruszeniem art. 237 ustawy Prawo ochrony środowiska. Została ona wydana w postępowaniu administracyjnym przez starostę jako organ orzekający w I instancji, a następnie utrzymana w mocy przez organ II instancji (Samorządowe Kolegium Odwoławcze). Dotyczyła ona zobowiązania podmiotu A do sporządzenia i przedłożenia staroście przeglądu ekologicznego dotyczącego działalności podmiotu B. Art. 237 ustawy Prawo ochrony środowiska dotyczy decyzji zobowiązującej do sporządzenia i przedłożenia przeglądu ekologicznego. Jest ona wydawana w razie stwierdzenia okoliczności, wskazujących na możliwość negatywnego oddziaływania instalacji¹³ na środowisko. W takiej sytuacji organ

¹² Wyrok WSA w Gdańsku z 15 maja 2019 r., sygn. akt II SA/Gd 899/18 (Zakres decyzji wydanej na podstawie art. 237 p.o.ś.).

¹³ Zgodnie z art. 3 pkt 6 ustawy- Prawo ochrony środowiska pod pojęciem instalacji należy rozumieć: 1) stacjonarne urządzenie techniczne, 2) zespół stacjonarnych urządzeń technicznych powiązanych technologicznie, do których tytułem prawnym dysponuje ten sam podmiot i położonych na terenie jednego zakładu, 3) budowle niebędące urządzeniami technicznymi ani ich zespołami, których eksploatacja może spowodować emisję.

ochrony środowiska w drodze decyzji może zobowiązać podmiot prowadzący instalację, który korzysta ze środowiska do sporządzenia i przedłożenia przeglądu ekologicznego.

W analizowanej sprawie organ I instancji (starosta), który wydał przedmiotową decyzję powołał się w uzasadnieniu na protokół z kontroli, przeprowadzonej przez Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska. Wskazywał on, że przeprowadzone wyniki pomiarów hałasu podczas treningów do zawodów sportowych, przekraczają normy¹⁴ określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska¹⁵. W związku z tym na podstawie art. 237 ustawy Prawo ochrony środowiska zobowiązano „A” do sporządzenia i przedłożenia przeglądu ekologicznego. Od decyzji tej „A” złożył odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego, zarzucając naruszenie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego tj. (art. 7, art. 77, art. 80) w przedmiocie niewyczerpującego zebrania i rozpatrzenia materiału dowodowego oraz błędne zastosowanie przepisów prawa materialnego tj. art. 237 ustawy Prawo ochrony środowiska. Skutkiem, zdaniem skarżącego było przyjęcie, że w sprawie wystąpiły okoliczności uzasadniające sporządzenie przeglądu ekologicznego, w sytuacji kiedy organ nie rozważył, czy udowodnienie negatywnego oddziaływania na środowisko jest możliwe przy użyciu innych środków dowodowych niż przegląd ekologiczny.

Organ II instancji utrzymał w mocy przedmiotową decyzję. Na skutek skargi wniesionej przez „A” do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku został wydany wyrok, który uznał wniesioną skargę za zasadną. Wskazać należy, że decyzja wydana na podstawie art. 237 przedmiotowej ustawy posiada charakter uznaniowy, poprzez użyte przez ustawodawcę sformułowanie: „może”. Oznacza to, że organ może w drodze decyzji, zobowiązać podmiot prowadzący instalację, który korzysta ze środowiska do sporządzenia i przedłożenia raportu ekologicznego. Jak dalej zauważył sąd uznaniowość powyższej decyzji nie jest tożsama z dowolnością organu w tym zakresie.

---

¹⁴ Uznano, że hałas związany z działalnością „B” przekraczający 50 dB w porze dnia należy uznać za uciążliwy dla ludzi mieszkających w sąsiedztwie a ponadto ścieranie opon, okładzin hamulcowych i asfaltu podczas jazd na torach szkoleniowych może negatywnie oddziaływać na środowisko.

¹⁵ Rozporządzenie Ministra Środowiska z 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t.j. Dz.U. 2014 poz. 112).

W związku z powyższym w przedmiotowej sprawie nałożenie na „A” obowiązku sporządzenia i przedłożenia przeglądu ekologicznego, wynikającego z art. 237 ustawy Prawo ochrony środowiska wymagało wykazania możliwości negatywnego oddziaływania instalacji na środowisko. Podkreślić również należy, że zobowiązanie „A” do sporządzenia i przedłożenia przeglądu ekologicznego, dotyczącego działalności „B” w ocenie organu I instancji powinno zawierać elementy wynikające z art. 238 ustawy Prawo ochrony środowiska, który to przepis dotyczy przeglądu ekologicznego instalacji, kwalifikowanej, jako przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Jednakże bezsporne jest, że przedsięwzięcie „A” jest przedsięwzięciem mogącym jedynie potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów¹⁶.

W tej sytuacji zasadne było zastosowanie art. 240 ustawy Prawo ochrony środowiska, który dotyczy możliwości negatywnego oddziaływania na środowisko instalacji, która nie jest kwalifikowana jako przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku. Organ wydając decyzję zobowiązującą do sporządzenia przeglądu ekologicznego określa, które z wymagań określonych w art. 238 ustawy Prawo ochrony środowiska należy spełnić.

VI.

Swobodny dostęp do czystego środowiska to wartość trudna do przecenienia z perspektywy jednostki. Czyste środowisko jest zasobem, z którego należy rozważnie korzystać i który winien być przekazywany w stanie nie pogorszonym kolejnym pokoleniom.

Na podstawie przeprowadzonych rozważań należy stwierdzić, że działalność sądów administracyjnych pełni istotną rolę w zakresie ochrony środo-

---

¹⁶ § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. 2016 poz. 71).

wiska. Ich działalność pozwala na rozwiązanie wielu doniosłych problemów w wskazanym powyżej zakresie, harmonizując interes jednostki z interesem publicznym.

Literatura

Dekada harmonizacji w prawie ochrony środowiska, red. M. Rudnicki, A. Haładyj, K. Sobieraj, Lublin 2011.

Tarno J.P., *Sądowa kontrola administracji, jej geneza i funkcje – pojęcia ogólne administracji* [w:] J.P. Tarno, E. Frankiewicz, M. Sieniuc, M. Szewczyk, J. Wyporska, *Sądowa kontrola administracji*, Warszawa 2006.

Habuda A., *Rola sądów administracyjnych* [w:] *Rola sądów i trybunałów w ochronie środowiska*, red. J. Rotko, Warszawa 2016.

Prawo ochrony środowiska, red. J. Stelmasiak, Warszawa 2009.

Stelmasiak J., Iwanek-Chachaj E., *Wybrane zagadnienia sądów administracyjnych w zakresie ochrony środowiska* [w:] *Dekada harmonizacji w prawie ochrony środowiska*, red. M. Rudnicki, A. Haładyj, K. Sobieraj, Lublin 2011.